

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 krom, za Ameriko pa 6 krom; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštne. Naročnino je platiči naprej. Posamezne štev. seprodajo po 6 v. Uredništvo in upravništvo se nahajata v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/4 strani K 32, za 1/8 strani K 16, za 1/16 strani K 8, za 1/32 strani K 4, za 1/64 strani K 2, za 1/128 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 9.

V Ptiju v nedeljo dne 26. februarja 1911.

XII. letnik.

Današnja številka ima zopet 2 strani priloge in šteje torej skupaj 10 strani ter več slik.

Prvaški polom na vseh krajih.

(Telegram.)

Zdaj šele se je izvedelo, da so pri grozemu polomu „Glavne posojilnice“ v Ljubljani tudi različne slovenske posojilnice na Spodnjem Štajerskem svoje znatne vloge izgubile. Tako so svoje na tisoče znašajoče vloge izgubile slovenske posojilnice v Konjicah, Brežicah, Ormožu, Ptiju, Zgornji Radgoni, Vojniku, Vranskem itd. Le posojilnica na Vranskem je vrgla čez 100.000 krom ljubljanskim prvakom v žrelo in je ta denar bržkone izgubljen. Prav hudo pa trpi „zadružna zveza“ v Celju, ki bode vsled poloma v Ljubljani bržkone 300.000 krom izgubila. Nadalje je celo vrsta slovenskih posojilnic na Koroškem hudo prizadeta. Na ta način mora priti tudi v slov. krajih Štajerske in Koroške do žalostnih polomov. Oblast, kje si? Pomagaj v bogim vložnikom posojilnic, da ne pridejo ob svoj denar!

Veleizdajalski izbruhi.

Gospodarski polomi so prvaške voditelje malo potrli. Gre se za milijone in milijone ljudskega denarja in v takem slučaju ne pomagajo prazne, čeprav navdušene besede. V življenju je denar mnogo težji nego fraze. In kar je poštenih ljudi med prvaškimi voditelji, prizna že danes, da je bila doseganja politika slovenskega prvaštva zlasti z ozirom na gospodarsko gibanje napačna in brezvestna, dostikrat pa tudi naravnost zločinska. To je danes dejstvo, ki ga v resni javnosti nikdo več utajiti ne more. Ali mladi prvaki, v katerih žihal kroži nekaj kapljic strastne balkanske krvi, se niti tega splošnega poloma slovenske politike ne vstrašijo. Namesto da bi skušali rešiti, kar se da še rešiti, divjajo naprej še v hujše ekstreme in vržejo v strupeni brezobzirnosti zadnje ostanke politične sramote od sebe ... Nagi stojijo prvaki v vsej javnosti in se nam kažejo do kosti prešinjeni od veleizdajskih naukov. Roparska in kraljemočarska morala jih je vpregla v svoj jarem, — tisti klaveri morali so se vdinjali, katera je danes v peklenškem kotlu Balkana vsakdanja in ki meče svoje pljunke vedno ošabnejne preko mej naše države ...

Pred cesarjevim spomenikom so slovenski prvaki demonstrirali proti našemu cesarju, avstrijsko zastavo so označili za „znamenje slovenske podložnosti“ in v vojni nevarnosti so vplili „živio Srbija“ ... Te dni pa se je peljal srbski kralj Peter, vladar po milosti revolverja, v obisk Rim. Na svojem potovanju prišel je tudi skozi „belo“ Ljubljano, prestolico slovensko. To priložnost za veleizdajalsko demonstracijo seveda slovenski prvaki niso mogli prezreti. In izvršili so to demonstracijo na tako očitni način,

s tako predzravnim celom, da mora pač vso patriotično ljudstvo odločno protestirati! Da je šlo na tisoče od veleizdajalcev nabujskanega ljudstva na kolodvor zjala prodajati, ni čudno. Istotako nikogar ne vznešenja, da se je takrat slišalo par „živio“-klicov, čeprav nimamo Avstrijiči prav nobenega vzroka, pozdravljati tistega Petra, ki nas bi pred kratkim kmalu v kravato vojsko dovedel. Ali srbofilski prvaki so vplili „živio“, ne zato da bi Petra pozdravili, marveč zato, da bi dokazali svoje vroče sovraštvo proti avstrijski domovini. Saj je n. p. dnevnik „Jutro“ pisal: „Za življenje kralja Petra se vlada ni bala, ker to ni bilo v slovenski Ljubljani v nevarnosti; bala se je le, da bi srbski kralj v Ljubljani kakšne „živio“-klice čul“ ... Nadalje piše „Jutro“, da je vkljub temu na tisoče gl kralju Petru „živio“ vplilo, da je kralj postal in z roko pozdravljen. List pravi, da je hotelo slovensko ljudstvo vladaru „bratskega srbskega naroda“ dokazati, da se ne vozina tuji zemlji, marveč v slovenski deželi ... List trdi, da se je to storilo, čeprav se bode smatralo za simptome veleizdajalskega gibanja na Slovenskem. Nekdo je omenil, da je bila to „mobilizacija iz dajalcev“ in listu se to očvidno dopade. Slovenski prvaki so torej na stališču, da Avstrija ni tuja zemlja za srbskega kralja, da smo torej na Slovenskem že nekaki podložniki srbskega krvavega kralja Petra ...

Ni čuda, da se misli tudi že na Srbskem, da so Slovenci nasprotniki habsburške krone in sovražniki avstrijske države. Tako je n. pr. srbski list „Tribuna“ v Belgradu te dni pisala: „Težnje italijanskega naroda, da se mu povrnejo (!) vse njegove pokrajine, kot istovetne težnje srbskega naroda, ne bodo samo garancija za trajno prijateljsko razmerje, ampak tudi podstava za borbo proti skupnim neprijateljem“ ... Kaj se pravi to? Srbi hočejo Italijanom pomagati, da oropajo ti Avstriji Trst, Bozno in Dalmacijo. In mina Slovenskem naj bi po želji slovenskih prvakov postali veleizdajalci, da pomagamo italijanskim željam do zmage, da se razkosi slovensko ljudstvo in razdrobi avstrijska država!

In zdaj vprašamo: Ali ni to navadno veleizdajstvo? Gotovo, srbski dinarji krožijo med gotovimi slovenskimi prvaki ... Ali slovensko ljudstvo se ne bode dalo nikdar zapeljati v veleizdajalske sanje ...

Dopisi.

Iz Ptajske gore. Dne 12. februarja pusti znani gorski rihtar Juri Topolovec pri cerkvi oznaniti: Trški račun je samo tržanom in občinski vsem na razpogled položen! Lepo bi go to za občinskega predstojnika bilo, ako bi to resnica bila; pa kaj si hoče Jurček; ker je narodnjak, zato mora po narodnjaško zavijati in še kako, to naj naslednje vrste označijo. Tedaj k stvari! Dne 12. februarja so bili računi naznani, dne 19. t. m. je že sklical sejo, da naj občinski odbor račun potrdi. To je že v osmih

dneh! Ja, ja, kje je postavni odlok, kateri pravi: računi imajo biti 14 dni od dneva naznanitve na razpolagi? Ce pravi Jurček, da je bilo nabitlo že 31. januarja, ne pride to v poštev, ker je pri nas navada, da se računi pri cerkvi javno naznanijo. Kakor že označeno: občinski račun je bil naznanjen, pa ne na občinsko tablo pribit, kar je zopet protipostavno. Še lepše pa je bilo dn 19. t. m., ko grejo trije možje občinske račune gledat, pa jim Jurček samo knjige izroči v pregled; na zahtevanje, da naj tudi priloge k računu priloži pravi, da jih on nima, ampak Gojkovič, kateri jih ne izroči, ker se boji za pobotnice; ce hočejo, naj grejo k njemu gledat. Kako je mogoče pod takimi okoliščinami se o poštenosti računov prepričati? Ker niso mogli računov natančno pregledati, so se na okrajni zastop obrnili s prošnjo, da le-ta naj Jurčeka pouči, da se morajo računi na postavni način oznaniti in tudi knjigam vse priloge (to je pobotnice, kakor tudi odborske skele, kateri se računov tičejo) k računom priložiti. — Nekaj še moram omeniti o duhoviti seji, katera se je vrnila dne 19. t. m. Med drugim je bil trški račun na dnevnem redu, pri katerem se je vendar en par otčinskih odbornikov našlo, da so ugovarjali, da se ta račun ne more danes sklepati, ker se postavni rok glede pregleda računov ni potekel. Narodnjaki so sklepali; kaj jih briga ako se postava prekorači? Mi jim na tem mestu povemo, da so prazno slamo mlatili, ker iz te moke še ne bo kruha! Mi se od narodnjakov ne pustimo za nos voditi! — Nekaj duhovitega še moram omeniti od znanega učitelja Ivana Klemenčiča; kot narodnjaški odbornik je zopet izjavil: da občina ne potrebuje inventure, ker v njo samo šajtrge in drugo občinsko orodje spada, ko so inventar drugi odborniki zahtevali. Zato se mora na tem mestu pribiti, kako on duhovito vpliva na Jurčeka; zatoraj se ni čuditi, ako ta kozle strebla. Ako se le ta pred vsakim pošteno mislecim človekom blamira, naj se pri hauptmu narodnjaške falirane politike, pri g. Klemenčiču in pri Kupčiču zahvali.

Prej je bil Kupčič klerikalni pristaš!

Sedaj se nam kaže, kot narodnjaški vriskač!

Razbor pri Slov. Gradcu. Ljudstva se je naštelo 666, med njimi dva občinska dojenčka, katera sta strahovito poučena v spotljivosti, obrekljivosti in lažeh. Ker je „Štajerc“ resnico pisal, se sedaj zvijajo dojenčki v mariborski cunji in kvasijo spotljive reči, namesto da bi tožili, aksi no resnica. Zahtevo Stolzerjeve pesmi! Li niso vsi tisti od Boga tepeni, kateri so se tedaj špodelali? Pri neki hiši so dobili od te pesmi tako poželenje do mesa, da so sosedu na prepovedan način ovco vzeli in pojedli; so krije bil tudi obč. dojenčkov žlahtnik, za prikuho bi bil skoraj prisel ričet, dobrotljivosti sosedu se naj zahvalijo. Dve tercijalki sta si od veselja te pesmi obroke omislili, malo da ne na obč. stroške. Neki odlični kmet se je v gmotnem oziru zdatno posušil, dva je kafra vzela, zlagatelj je šel od obupa Muro pit. Spotljivi dopisun pa počakaj da ti Bog plati, on ne plačuje vsako soboto! Kako je krojač F. Lešnik

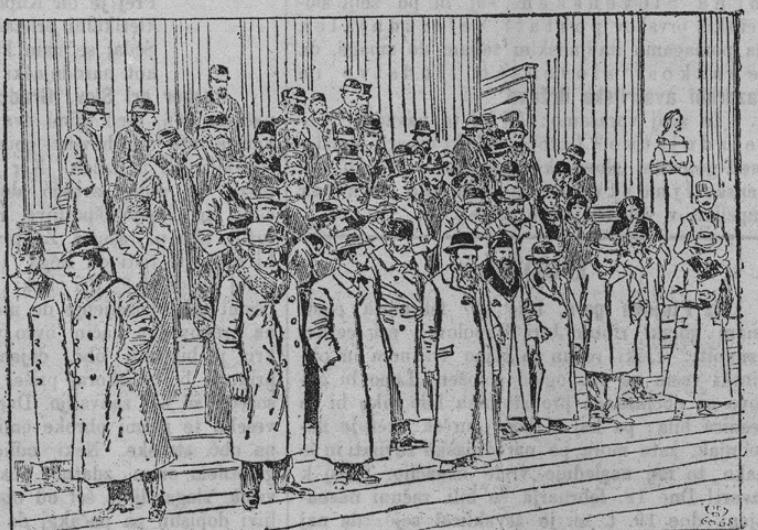
sedaj, pošten in špotljiv, smo že zadnjič pisali. Da drugim suhost zavida je umevno, da nikdo ne mora biti tako lepi in debeli kakor so obč. dojenčki (kakor kozji našopan meh). Pesem pa, ako jo želi mu postrežemo, samo pove naj, pod kakšnim grbom, pod kozlovim ali polževim; kaj-ne, kafehavzer krojač od Oženka? M. Kotnik-a, šol. nač. in cerk. ključ. je naš resnični dopis strahovito razburil. Takoj se je oborožil z strom na garbo puško, djal pesa na konopec ter hajd nevmit pred solčnim vzhodom nad Rogina, rekoč, ako ne prekliteš, kaj „Štajerc“ o meni piše, jaz budem sodnijško postopal; misleč ako bode oborožen kot divjak, se ga bo dotičnik vstrašil, da mu pade srce v hlače, kot njemu pri šolski seji. O ubogo seme, od baharje zmotil se je! Ker ni počakal da bi bil vse slišal, mu povemo še to resnico. Tak je obrekljivec, kdor pošteno ljudstvo tatvine dolži, kakor je storil ta lepi M. Kotnik; Kristavški peči rejence, v Podjisk poslal je svojo Tišlerjevo župco v sosedno faro za laž raznašati. Plačilo od cerkevne sedežev omenimo pa to, keder se hlinit zna klučarjem temu ga koj ukažeta prepisati, vboga vdova pa, ko ste jej na grdu način sedež vzeli, si ga je sedaj mogla zopet po dražbenemu potu pridobiti, je li ni takšne pravice osel iz mavhe zgubil? Kar se tiče šole, bilo je 34 podpisov, torej že nad polovico starišev, da so prosili, naj se v spomlad začenja za novince šola; to ste odbili, toraj zahtevamo odložitev mandata! Kakor se sliši, si želi tudi županski stolec; ako res to tako izpadne, smemo reči, da Razbor bi imel najbolj „fajn“ župana, iftenes bo že držal kakor se je pri osem tednov vojaške službe navadil in kimal tudi bode. Kar že naprej čestitamo, imeli budem svojega sodnijškega postopca...

Sv. Janž na D. p. Dne 12. t. m. se je pridelo tukaj veselico požarne brambe, ki se je v vsakem oziru dobro obnesla. Podpisani se torek zahvaljuje vsem, ki so pripomogli h temu dobremu izidu; posebej pa cenjenim gg. trgovcem iz Ptuja in Maribora, kateri so se izkazali s tem, da so blagohotno darovali dobitke za srečolov. — Rošnja, 19. II. 1911. — Vinko Fraš, načelnik požarne brambe.

Mestinje. Dragi „Štajerc“! V zadnji štev. „Slov. Gospodarja“ se je hvalilo na vse mogoče načine Sladkogorske fare „Marijine družbenice“; in nas kot farani Sladkogorski se je na nesramni način napadal, češ da je naša vas Mestinje od „Štajerca“ okužena... Pa je imel dočeni dopisunče prav, da je okužena; pa od nas „Štajercjancev“ ne; pač pa od „Marijinih“ družabnic. Ali je to zborovanje „Marijino“, če se pozno v noč v krčmi pri kuhanem vinu zboruje in s fanti kratkočasi, da se potem res čisto okužijo in kugo k nami v vas prinesejo; pa pred ko še v našo vas iz Sladkogore pride, je že pripravljena za te „okužene“ Marijine družabnice posebna gnojnica tist ceste pri nekdajni družabnici iz Požarske vasi, da res potem vsa od „Slov. Gospodarja“ omenjena kuga pri tistem kopališču ostane. Mestinčani.

Judovska demonstracija.

Kakor znano, se je v naši zbornici sklenilo postavo, ki je male judovske trgovce z žganjem v Galiciji hudo prizadela, kjer jim vzame t. zv. propinaciske pravice. Judi pa hočejo imeti pravico, da smejo gališko ljudstvo i zaprerej s svojim tužnom zastrupiti. Zato jih je prišlo okroglo 3000 na Dunaj, kjer so pod vodstvom judovskih poslanec napravili veliko demonstracijo pred državnim zborom. Tudi pri cesarju so baje prošnjo vložili. Naša slika kaže to veliko judovsko priredbo. Spredaj vidimo nekaj poslancev, zadaj pa Jude tudi deloma v svojih kaftanah in dolgih brada.

Die galizische Schäfker-Deputation in Wien.

Slovenji Gradec. V nedeljo dne 19. t. m. je imela naša kmetijska podružnica v uradu okrajnega zastopa svoj občni zbor. Zatem je predaval gospod Vičanski Škerlec od Velike nedelje iz ormožkega okraja o splošnem razmerju gospodarskega poklica v kmetovanju. Najpopred nam je razložil kmete napake od strani stakopitnežev, kako se greši v kmetskem stanu pri gospodarjenju, in sicer: 1. Ako se zanemarja branje gospodarskih časopisov in strokovnih knjig. 2. Ako se po strani gleda novotarijo, ki služi le kmetu do gospodarskega napredka; 3. Naj bi se kmetu vendar odprle oči, da bi se posluževal gospodarskega predavanja. 5. Kako koristno za kmeta kaže, obiskovati gospodarske tečaje. 6. Naj bi imeli kmeti tudi tovariše iz učenih oseb. 7. Da kaže tudi prav dobrò kmetu si delati prijatelje iz bogatejših tovarišev, kar je bilo veselje poslušati. 9. Da je koristno in prepotrebno kmetu biti član kmetijske družbe in 10. Naj svoje sinove pošiljamo v poljedelske šole kateri bi naj po dovršeni študiji ostali doma na posestvu, delali sebi v korist in drugim v zgled kar so se priučili, kar smo s kljici živijo navdušeno na znanje vzeli. Potem nas je gospod Škerlec podučil kako in s katerimi sredstvi je mogoče kmetu svoje pridelke zboljšati, in o zboljšanju ravninskih travnikov ter o napravi novih breznih travnikov. Za to velevažno predavanje se je izrekla gosp. predavatelju najprijaznejša zahvala in sklenili smo, da se po Škerlečevem navodilu radi ravnamo, kar nam dosedaj še ni znano bilo. Ker nam je s prav poljudnimi besedami gosp. Škerlec natanko razložil zgoraj navedene točke, je naša splošna želja, da nas g. Škerlec zopet v kratkem obiše. Za te lepe nauke se mu še enkrat spoštljivo zahvaljujemo.

Vurberg. Kmet Juntez iz Krčevin srečal je štartarja, ki je prišel po opravku. Vzel je klobuk z glave, ponižno pozdravil in pričel sledič razgovor: **Juntez:** Dobro jutro, častivno gospod! — **Štartar:** Bog daj! Kaj novega, očka? — **Juntez:** E, nič novega, vse pri starem; pa vendar prosim, niste li Vi vozili tistega Cvetka v bolnišnico, kar sem bral zadnjič v „Štajercu“? — **Štartar:** Pač! Kaj pa je? — **Juntez:** Čudim se, da je v naši pobožni občini kaj takega mogoče! — **Štartar:** Kaj je to kaj hudega? Saj sem že vozil večje gospode kot je bil Cvetko. — **Juntez:** To že; pa ste ga baje mrtvega na cesto pripeljali. To se glasi, kak bi ga Vi zadavili med potjo. — **Štartar:** Kaj takega bi pa vendar ne mogel človeku storiti; sicer pa tudi ni treba bilo, ker se je poprej ubil. — **Juntez:** Kako to? Saj ga nista metali? — **Štartar:** Kako morate kaj takega vprašati, Juntez? Kaj niste iz Krčevin doma? Metalo je namreč voz po krčevinskih klancih od ene stene v drugo, da se je pri tem revez ubil! — **Juntez:** A tako! To bilo bi pa mogoče. Saj se tudi jaz ne upam peljati, če sem že prisiljen včasih napreč, ampak se rajši za „repico“ držim. — **Štartar:** Kaj takega se ne vidi v celiem okraju

kak v Krčevini! — **Juntez:** Občina, mora šparati, da bodo imeli sedajni gosporniki, Bog jim daj pokoj, za penzijo so to Štartar: Tota pač nede, saj pravijo, da že oblice; I zastop eno šapo na občinske denarje drži nogo pos jih bo znal že bolje obrniti. Mogoče tu Duha vaše krasne ceste kaj odpade. — **Juntez:** Idne na Ker će se pripeljejo gospodje od zastopa opšt. Ali pa potem je po njih, tak kakor s Cvetkom, netovarjava je vse fuč! — **Štartar:** Jaz že ne vozira zborov svinje več po Krčevinah, kajpada človek pod Rajši za vsikdar z Bogom, Juntez! — Jelitikujec Presneti šintar, zdaj pa gre. (Gledajoč zaren, mot Kedr nam bo pomagal, če ne okrajni odberu, da moj Bog! Kaj boš pa ti ubogi Juntez, kigurjena tukaj posestvo? Najboljše, rečeš tudi: „zvanega pti Vurberg“!)

Podova. (Zahvala.) Gospod Vinko Bešetel: grajščak v Račah je podaril prostovoljni položaj so brambi Podove 100 K. Tudi je imenovan izpazovali gospod prepustil brezplačno stavbeni prostorozorili, požarnobrambno usto. Za to se mu tem pa ga nje izreka najiskrenježa zahvala. — Vodstvo adaljeva požarne brambe Podove, dne 18./2. 1911. kri Jože Pauman, načelnik.

Iz Sesterž. Sedaj šele ljudi spoznajo, apraviti važnosti so dobre ceste. Vedno se sliši: „Pust daj zdravje gospodom sedanjega okrajnega se je stopa v Ptiju! Posebno pa želi ljudstvo ujskanje načelniku Ornigu za njih trud najlepših usprošnjam. Le eno prošnjo še imamo na našem kraju, s pov spada slovensko-bistriškem okraju; tistega, se n limo prositi, da bi blagovolil napraviti Možen za breg, ker tisti košček ovira celi promet iz Medovlj. Studenec in Poličan, ker od istih strani da se bo celo dravsko polje streljo, drva, apno, pr... Ta deske ter drugi stavbeni les. Omenjeni brat opaše ne meri 1 kilometer, ali vendar celi pršilo: silno ovira. Zato prosimo in zopet prosimo bistrški okrajni zastop, da se ta košček napraviti dà, ker tudi tem gospodom ljudstvo hvaležno!

Kathreiner Kneippova sladna kava

služi zaradi svojih nedosežnih vrlin vsak dan na milijone ljudem. Edina prava družinska kava! Po ceni in zdrava.

Naš shod v Konjicah.

Za konjiški okraj naša stranka še ni zborovanja priredila. Že zaradi tega smo mda shod, ki se je vršil preteklo nedeljo dne 1. m. popolne v veliki dvorani U bane gostilne v Konjicah, ne bode posebno obiskan. K temu pride še dejstvo, da je v nedeljo v konjiškem okraju grozni vibar, je napravil mnogo škode in obdržal mars rega zlasti iz oddaljenejših okrajev doma. vkljub temu je bil naš shod naravnost ne kovanog mnogobrojno obiskan. Ne samo bila precej velika dvorana natlačeno polna, je mnogo ljudstva tudi na hodniku in na nicah, ker niso v dvorani več prostora. Po malem računano bilo je 400 oseb na

Bili so to večji del kmeti iz najbližje konjiške oblike; pa tudi iz oddaljenejših krajev je mnogo posestnikov prišlo; zlasti veliko mož iz sv. Duha smo opazili. Nasprotniki so zadnje tedne na vse mogoče načine proti shodu agitirali. Ali pomagalo jim ni nič, kajti vrli konjiški kmetovalci se ne dajo od prvakov za nos voditi. Na zborovanje samo je prišlo malo nasprotnikov pod vodstvom kaplana Martina Jurharja. Ta politikujoči duhovnik imel je seveda edini name, motiti govornika in razbiti shod. Vkljub temu, da je bila tudi nasprotnikom beseda zasigurna in bi se mi prav veselili, ako bi tega črnega ptička peti slišali, hodil je takoj v zatnik shoda od enega do druga klerikalca in šepetal: „Ni res, vpijke, da ni res!“ Napredni možje so to jezuitovsko počenjanje nekaj časa opazovali. Potem so pa Jurhara prav prijazno opozorili, naj bude miren. Možitelj pa je mislil, da ga njegova črna suknja obvaruje vsega in je nadaljeval svojo bujskarijo. Zdaj je kmetom tudi kri zavrela in glasno so zagromeli klici: „Vun z njim!“ Govornik Linhart je skušal mir napraviti in Jurhara ubraniti sitnostim. Rekel je: „Pustite ga, saj veste, da mačka zavili, ako se ji na rep stopi!“ Ali osabno kaplančko hujskanje je zborovalce hudo razburilo. Le prošnjam škofovga brata kmeta Napotnika, ki je s povzdignjenimi rokami za črnsukneža prošil, se imata zahvaliti, da ni dobil občutljivo kazeno za bujskarijo. Ali zborovalci so se končno zadovoljili, da so ga postavili na zrak. Upamo, da se bode Jurhar to za prihodnjič zapomnil... Ta mali dogodek se je sicer na shodu komaj opazil. Zborovanje samo se je tako-le izvršilo:

V imenu sklicateljev je otvoril urednik Karl Linhart zborovanje s prisrčnimi besedami. Za predsednika bil je potem domačin g. Muschitz, za zapisnikarja pa g. Kramberger določen. Na to je predsednik uredniku Linhartu besedo podelil. Ni mogoče, da bi celotni njegov govor priobčili in zato se moramo te na kratko poročilo omejiti. Urednik Linhart raztomačil je najprve pomen naših shodov, ki hočejo v prvi vrsti javnosti dokazati, da ne stojijo ljudstvo za pogubno in politiko prvakov. V daljših izvajanjih je potem govornik razjasnil današnji položaj kmeteškega in obrniškega stanu. Omenil je potem delovanje prvaških strank, ki hočejo deželo proti mestom in trgom nahujskati, da bi potem v kalmem lažje ribali. Prvaška „narodna stranka“ sicer nima nobenega pomena in je tudi njen dnevnik že ponehal izhajati. To je stranka slovenskih doktorjev, ki ne pozna ljudstva. Klerikalci pa so ustanovili svojo „kmetsko zvezo“, katero pa vodijo edino politični duhovniki, advokati in profesori; kmet tam nima besede. Vse gospodarske zastope in korporacije izkorisčajo prvakov v svoje politične namene. Dokaz temu nih gospodarstvo v raznih občinah (n. pr. Turški vrh, sv. Lovrenc sl. g. itd.), v raznih okrajih zastopih (svoj čas v ptujskem, v celjskem zdaj pa v zgornjeradgonskem), v svojih „konzumnih društvih“, ki so v par letih vsi propadli, v svojih posojilnicah, ki zdaj propadajo in ki so brez oblastvenega nadzorstva. Govornik je

pojasnil klerikalni polom na Koroškem in v Ljubljani, Celju, Ormožu itd. Potem je govoril o na češko komando brez vsakega vzroka zapričeti obstrukciji slov. poslancev v štajerskem deželnem zboru. Ko je urednik Linhart navedel številke, s katerimi je dokazana velikanska gospodarska škoda, ki jo provzroča ta brezvestna in zločinska obstrukcija, so se čuli med zborovalci ogorenici klici in kmetje so stiskali pesti. „Tako nam ropajo prvaki zadnjo upanje!“ so vpili. Z daljšim navodilom, da naj se ne pustijo od nikogar in od nobene politike zapeljati, končal je urednik Linhart svoj skoraj zurni govor. Živahno odobravanje mu je sledilo. Predlagala se je potem slednja rezolucija:

„Današnji javni kmetski shod, ki zboruje ob veliki udeležbi v Urbanovi gostilni v Konjicah, protestira najodločnejše proti zločinski obstrukciji v štajerskem deželnem zboru. V globokem prepričanju, da je ta obstrukcija na eni strani le posledica protiustavne gonje panslavističnih krogov, da pa na drugi strani povzroča vsemu štajerskemu prebivalstvu v današnjem itak obupnem položaju naravnost grozovito gospodarsko škodo, — izraža shod slovenskim deželnozborskim poslancem popolno nezaupanje. Obenem prosi vse merodajne in delavljne faktorje v deželnem zboru, da naj v vsemi močmi to brezvestno obstrukcijo zatrejo in gospodarskemu delu pot odprejo.“

Ta rezolucija bila je ednoglasno brez vsakega ugovora sprejeta. Tudi par kmetov, ki so drugače nasprotnega političnega mišljenja, so za njo glasovali.

Govoril je še neki napredni kmetovalec, ki je na podlagi lastnega doživljaja dokazal nastopanje slovensko-prvaških advokatov. Urednik Linhart se je potem še zahvalil, da se je rezolucija ednoglasno sprejela. Bekel je ob koncu v viharem odobravanju: „Mi imamo le en cilj: združeno gospodarsko delo nemških in slovenskih prebivalcev v Štajerske!“ Nato je predsednik v polnem miru izvršeno zborovanje zaključil.

Pozneje zvečer izvršil se je še sestanek v Werniggovi gostilni. Okrajni načelnik g. graščak Posseck izrazil je ob velikem navdušenju uredniku Linhartu zahvalo za njegov trud.

Tako je bil tudi konjiški shod dokaz, da se je štajersko ljudstvo naveličalo prvaške gonje in da ne mara za brezplodno, škodljivo obstrukcijo. Naši shodi v Ptaju, Ormožu, Mariboru, sv. Lenartu, Slov. Bistrici in Konjicah dokazujojo vkljub vsem lažem napredovanje naše misli. In bodočnost je naša!

Kmetovalcem in živinorejcem!

Kuga na gobcih in parkljih je po mnogih krajih povzročila živinodravsko odredbe, s katerimi se je promet z živino izredno otežkočil, posebe pa so se marsikje morali prepovedati celo živinski sejni. Tako ni samo živinorejem otežkočena prodaja živine, večkrat tudi celo onemogočena, ampak tudi živinorejci in oni, ki se pečajo s pitanjem živine, imajo vsled tega velike težave. Posebno nakup živine za hlev (za pitanje ali molčo) je tako zelo težaven, da se

je treba batiti, da v mnogih obrah, ki bi radi kupili živino, ne bo mogoče dobiti dovolj in pravočasno živine za hlev. Zato je potrebno, da se poskrbi za to, da zvedo vsi udeleženci o pravem času, kdo ima živino za v hlev na prajo ali kdo je želi kupiti. Centrala za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale), poklicana in ustanovljena za to, da skrbti za koristi kmetijstva pri vnovčevanju živine, je prevzela nalogu s priobčevanjem ponudb in zahtev posredovati v tem težavnem času med prodajalcem in kupci živine. Zato so vsi kmetovalci in pitavci živine, ki hočejo prodati ali kupiti živino za v hlev, vabljeni, naj kolikor mogoče hitro naznamijo na naslov: Centrala za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale), Dunaj VIII., Lammgasse 4 ali pa na uredništvo „Štajerca“ v pismu ali na dopisnici slednje:

1. Ime in naslov,
2. ali hočejo kupiti ali prodati,
3. število glav ponujane, oziroma zaželjene živine,
4. nje starost in pasmo.

Prijave lahko pošljejo vsaki posamezno, ali pa jih lahko pošljejo kmetijska društva, zadruge ali zveze za več skupaj naenkrat. Prijave se zborejo in po možnosti hitro priobčijo, navadno v posebnih listah, ki se pošljejo deželnim, okrajnim in krajevnim kmetijskim društvom in zadrugam ter vsem c. k. okrajnim glavarstvom, kjer se razpoložijo na vpogled. Pri okrajnih glavarstvih dobèe te liste pred vsem živinodravskimi organi. Po možnosti se bodo priobčile tudi v listih, namenjenih kmetijstvu in razširjenih med kmetovalci. Na zahtevo se bodo te liste poslale tudi posameznim zanimancem.

Kmetovalci so prošeni, naj svoje prijave in želje nemudoma naznamijo.

Gleda nasvetov ali posredovanja se naj v teh stvareh kupci in prodajalcem obrnejo na rednost na Centralo za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale) na Dunaju VIII., Lammgasse 4.

Novi avstrijski poslanek pri vatikanu.

Naša slika kaže princa Johana Schönburg-Hartensteina, ki je postal novi zastopnik avstro-

Prinz Johann Schönburg-Hartenstein,
der neue österre.-ung.-böhmerischer am Vatikan

ogrsko državo na papeževem dvoru. Mož velja za izbrana poznavatelja evropske politike.

Novice.

Prvaški švindel. Marsikdo se čudi, kako zamorejo prvaški voditelji lepa in velika posestva kupovati, brez da bi imeli pravzaprav potrebnih sredstev. V čisto nemških krajih kupujejo ti panslavistični mogotci posestva. Znano je, kako je n. pr. predsednik propale „Glavne posojilnice“ v Ljubljani, slovenski advokat dr. Hudnik, posestva in graščine kupoval; jemal je ednostavno tuji denar, ki je bil v „njegovi“ posojilnici naložen. Ednako „pošteno“ čeprav na drugi način, se je delalo od prvaške strani pri nakupu toplic Mittewald pri Beljaku na Koroškem. Stvar se je namreč tako-le izvršila: Lastnica toplic baronica Olga Lang prodala je vse politikujočemu katehetu Janezu Smrekar v Ljubljani. Ta prvaški duhovnik je svojo zankerno nepoštenost že večkrat na ta način do-

Kuga na Kitajskem.

Die Hauptstraße des Pesilierdes Fudsian bei Charbin, welches jetzt niedergebrannt wird.

Med od grozovite bolezni najhujše prezade kralje spada predmestje Fudsian pri mestu Karbinu. Naša slika kaže to predmetje. Vlada je pustila celo predmestje požgati, ker drugače ni bilo mogoče kugo omejiti. Od 40000 prebivalcev tege predmestja jih živi danes komaj še 5000; vse druge je kuga pokončala. Kar je v Fudsianu že živega, zapadio bode brez rešitve smrti. Na cestah so celi mrlčev. Polozaj je naravnost peklenški.

Iz Spodnje-Stajerskega.

kazal, da je v špekulacijske namene graščinska posestva nakupovalo, brez da bi imel sploh kakšen denar. Baronica Lang tega pobožnega gospoda seveda ni poznala in mu je prodal svojo posest za 410.000 K, to pa pod pogojem, da kupec vknjižene dolgove v znesku 286.500 K (m. nj. tudi 70.000 K polomljene ljubljanske zakotne "Trgovsko-obrte banke") prevzame, ostalo kupnino pa v štirih obrokih poplača. To kupno pogodbo baronica Lang pozneje ni hotela priznati, češ da se ni v resnici z njo strinjala. Pri pregledu pogodbe dn 25. oktobra 1910 opazila je namreč baronica, da je bila med kupljenimi realitetami tudi njena vila v Pörtschachu vpisana, od katere pa preje ni nikdar gorova bilo. Kupec je menda misil na švindlerski način tudi do te vile priti. Ko se je baronica branila, črtal je dr. Novakov solicitator, neki poštenjak Cimperman vilo iz pogodbe. Ta dogodek pa je baronico tako razburil, da sploh pogodbe ni mirno pogledala in da jo je brez prave vednosti njene vsebine podpisala. Misnila je seveda tudi trdno, da se skupino na prodani posesti vknjiži. Pozneje pa je v svoje začudenje in vsa prestrašena izpozna, da to ni bilo tako! Kupec, katehet Smrekar n i d a l n o b e n e „a r e“. Mož je čez ušesa v dolgovih in njegovih upnikov ga zaradi tega hudo zasledujejo. Ti upniki so komaj čakali, da dobi Smrekar toplice in da bodejo potem svoje jim dolžne svote na nje vknjižili . . . Tako torej kupujejo slovenski pravki v frakih in kutah! Vsakdo mora priznati, da je tako kupče-evanje navadni švindel in navadna lumperija. Kdor brez denarja kupuje, ta hoče slepariti; to je stara pesem! Prvaški voditelji pa kupujejo posestva in hiše v popolnoma nemških krajin, brez da bi imeli kaj denarja. Saj dobijo potem gotovo kakšno prvaško posojilnico ali zakotno slovensko banko, ki daje tudi najhujšim švindlerjem denarja, seveda proti dobremu obrestovanju. Pri vsemu temu napravijo posojilčarji, slovenski advokat in prvaški špekulant ter švindler najboljši „kšeft“, brez da bi se brigali zato, da je prodajalec opeharjen in osleparjen . . . Zatoraj pa pozor pred prvaškim špekulantom, ki brez denarja na hochstaplerski način „kupuje“!

Prvaški "revizorji". Kakor znano, n e s t o j i o s l o v e n s k e p o s o j i l n i c e p o d n i k a k o r s n i m o b l a s t v e n i m n a d z o r s t v o m . Zato je v njih naloženi denar tudi v n a j v e č j i n e v a r n o s t i . Pač pa imajo te slovenske posojilnice svoje „zvez“ in te „zvez“ zopet imajo posebne „revizorje“. Seveda so ti „revizorji“ samo štatisti in brez vsake veljave, ker morejo jezik držati, tudi če kaj napačnega vidijo. Dokaz temu tudi velikanski škandali, ki so se pojavili pri zadnjih polomih slovenskih denarnih zavodov. Zdaj se čuje, da se je vloženo kazensko naznano na državno pravdinstvo proti prvaškemu „revizoru“ Francetu Jošt. Ta možakar namreč je imel dolžnost, revidirati „Glavno posojilnico“ v Ljubljani. „Revidiral“ jo je takoj dolgo, da je bilo par milijonov ljudskega denarja — zapravljenih!

Prvaški posojilčarji na begu. Prvaški posestnik Žnidaršič v okolici Postojne je član bankerotne „Glavne posojilnice.“ Mož „jamči“ pri tej posojilnici za 60.000 kron. Zdaj se pa poroča, da je natihoma vse svoje premoženje skupaj spravil in pobasal ter na Srbsko pobegnil . . . Ti veliki lumpi si bodejo že pomagali, mali kmetje, obrtniki in posli pa bodejo s svojimi krvavimi prihranki plačali!

Klerikalni „konzum“ na bobnu. Kakor znano so slovenski klerikalni konzumi večidel propadli. Zdaj se poroča, da je oblast tudi prodajalno klerikalnega „konzuma“ v Kočevju zapečatila. In kdo bode zopet trpel? Zapeljano ljudstvo! Pravi povzročitelji in zločinci so že na varnem.

Vojška smrt. Zopet se je pripetila v tirolskih gorih vojaška nesreča. Vojška patrulja na vaji je prišla v sneženo plaz, ki jih je zasula. Dva vojaka sta mrtvi. Radovedni smo, kako bode vojaška oblast ta zopetni slučaj opravili. Ali se take grozovite nesreče res ne da preprečiti? Ali se morejo vojaške vaje res v najnevarnejšem času in na najnevarnejših krajinah vršiti? Ali življenje vojakov ni nič vredno?

vsem sleparjam skušajo prvaški voditi z 6% vedno celo stvar potlačiti in zavlačiti. Raštetni v ta namen najgrša jezuitovska sredstva. Um privimi v vrsti teh čudnih „rešiteljev“ pa jobjerež čelnik „narodne stranke“ na Stajerskem, to krat dr. Kukovec. Mož bi se moral pravtočojni skriti, kajti on ima glavno besedo pri pravci vz gospodarskih organizacijah v Celju; in tudi ne nizacije, te „narodne zvezze“ z svojimi famotorojni „revizorji“ so krive poloma. Ako kdo lumperiga prste gleda, potem ta ne more slepariti. hčerk prvaških posojilnicah pa puštrirčno lumperom prosto roko . . . Tudi hčinka! Kukovec je držal jezik za zobni, dokler Za vsej javnosti zasmrdelo. Zdaj pa se ta društvo general „narodne“ (?) stranke na vse ki. Z v trudi, da bi — mali vložniki bankerotne Prjilnice vse izgubili. Drugače toga le ne mora kr. I razumeti: Kakor znano, so pri „Glavnem pelja p jilnici“ najprve napravili likvidacijski odbori dopaj na celo stvar skrivoma rešil. To se je isti interesu vložnikov preprečilo. Načelnik tegodel kvidacijskega odbora je bil prvak Višnikar održan in celi odbor se bode imel za svoje pravke Novzagovarjati. Ali zdaj pride celjski dr. Kubostope in predlaga ravno tega Višnikarja za oskrbe, vrši konkurne mase (! ! !). Za preiskovalku. I sodnika pa so trpeli moža, ki je sam pri se lomu udeležen. In ta škandal je bil sklenjeni. Radovedni smo, koliko časa bode ob Pešce vse te lumperije in nepostavnosti glemeta. Odgovorni faktorji „Glavne posojilnice“ sporečili, že davno v ječu: dokazano je vendar že do 6000 zločinov! Sicer pa se le čudimo, da nas zdaj dr. Kukovec kot pomagač te bandonin kot nasprotnik osleparjenih malih vložnikov. Koliko zaupanja morejo pot C člani in vložniki slovenskočolca A rodnih „posojilnic“ na spodnjem Štajerskem imeti?? Mislimo, da nrtič dejo tudi gospodarskim organizacijam „narodne stranke“ hrbet obrnili, kakor so ga političarical bedarijam dr. Kukovca obrnili . . .

V slovenski posojilnici v Brežicah v oblasti kakor se nam poroča, veliko pomanjkanje. V gajne-wertheimerice zijajo od same praznотra nič kot tih teme je njih vsebina. Dokaz tevari je slučaj, ki se je te dni enkrat dogodil: Njivi c. kr. funkcionar je namreč ob 1/12. urini 1 poldne v vložno knjižico pri posojilničnem skradcu zamanj čakal. Hotel je da se mu izplača 1 kron depozitne (ali morda celo pupilarne) meseč pa menda ni bilo mogoče, da bi se to padberke meroma malenkostno svoto skupaj nabralo. blasti. Sicer se sploh čudimo, da se depozitne denarje v posojilnici nalaga, kar je protipostavno. Zbrali zdaj se čudimo, ko vendar cela vrsta slovenčeve posojilnic poka v vzdihuje. Višje sodnje vse oblasti naj le enkrat v tajnostno temo posojujejo posvetijo; prišlo bode mnogo na dan, le denarja nič . . .

Pravi prvaški petelinček postal je v ceradli s k i o k o l i c i m l a d e n i č J a n e z R a t e j , vedno trdi, da je visokošolec. Fantek je sicer za ušesni moker, ali že pri volitvah kazal, to da vrē v njegovih žilicah balkanska kri. Zdaj Tu enkrat pa je fantek šel v večji družbi edna kapacitet po Celju. Pri temu so menda piju tra pravki nekega soldata napadli in oposvali. Vojkra pa je potegnil bajonet, da bi se branil. Medtem je prišel neki oficir, ki je vojak v kasarnolege slal. Ratejček pa je pričel na oficirja vptiti. Reže je, da je „uradna oseba“ in da je „žal, žu ga (!!!) tudi rezervni oficir“. No, Ratej je ali S dñiji naznanjen in se bode bržkone hudo pr osmodil. Kajti pridejal si je po krivici nasarju „uradne osebe“ in žalil ces. kr. oficirje v stali panslavistični jezi. Ali nima Ratej nobene očeta ali jeroba, ki bi ga položil čez kolena in mu prvaško navdušenje s palico ohladil? . . .

Okrajni zastop v Zgornji Radgoni imel ako 18. februarja svojo drugo plenarno sejo. Prijetje se je sklenilo, da se urešnici na okrajne tričke želežniško postajo. Ti troški znašajo 28.000 mil (osemindvajset tisoč krov!). To je pač nepriznava kovana sreča za trško občino Zgornjovo Radgono . . .

Štajersko prebivalstvo. Glasom ljudskajih štetja steje prebivalstvo na Stajerskem skupila 1.430.308 oseb, medtem ko jih je štelo presti desetimi leti 1.347.148. Število prebivalcev Zapu Štajerskem je torej za 83.160 (to je za nekaj obso

Iz Koroškega.

Naprednjaki v Rožni dolini! Brezrčno počenjanje župnika Limpl v Kaplji ob priliki pogreba nekega nedolžnega otroka napravilo je med prebivalstvom mnogo razburjenja. Zato sklicujejo naprednjaki protestno zborovanje, ki se vrši v soboto, 25. februarja a zvečer v gostilni "Post" v Borovljah. Govoril boste profesor in poslanec Angerer. Vsi napredno in pošteno misleči Rožnedolinčani so vabljeni.

Iz Sveti v Rožni dolini se nam piše: 16. februarja dopoldne nastal je pri "Adamwirtu" v Svetah v dimniku ogenj, katerega so pa zamogli domaći ljudje k sreči pravočasno pogasiti. Ko je domaća požarna brama hotela brizgalnico iz gasilne hišice vzeti, videli so, da je bila ključavnica popolnoma z lesom zadelana. Šele čez dalje časa se je posrečilo možem, odkleniti in v hrambo priti. Ali kaj pomaga takva brizgalna, ki v zmrzljinem stanju ne funkcioniра. Pridni požarniki so se zamašili trudili, brizgalna se ni hotela pokoriti . . . Namesto da bi se vedno na Kočnove "theatre" mislilo, mesto da bi se krvavo prisluženi denar za prvaško gonjo skozi okno metalo, naj bi se raje sredstva za požarno brambo nabralo in ji tisto orodje nakupilo, katerega za svoj težki in požrtvovalni posel potrebuje. Tudi večkrat bi se morale vršiti prave gasilne vaje, da bi se lahko v resnem trenutku redno in uspešno nastopilo!

V okraju Borovije je ljudsko štetje vključil nezmerni hujskariji prvakov prav dobro uspelo. Prvaki so poklicali domače in tuje agitatorje v pomoč, "učitelji" Ciril-Metodove družbe so imeli v okraju grozno veliko opraviti in uslužbenici dr. Brejčeve kanclije istotako. Ali vse zamašili! Ljudstvo je hotelo javnosti dokazati, da umeje veliki pomen nemškega jezika. V Borovljah samih se je 88% prebivalcev k nemščini priznalo; od 3194 oseb jih je le 369 napisalo, da je slovenščina njih občevalni jezik. V Bistrici zopet od 1635 samo 735 itd. Sploh v vseh občinah, celo v spodnjem Ljubljaju, je priznanje k nemščini močno napredovalo. Prvaki se seveda grozovito jezijo in pljujejo ogenj in žveplo. Pa se jih nikdo ne boji. Rožna dolina pač še ni na milost in nemilost kranjskemu panslavizmu prodana!

Iz Kotljah pri Prevaljah se nam piše: "Otišmentana "Volkszählung" ti, saj res da v Kotljah Kranjcem ni!" — Dopisnik v Vašem listu od 19. t. m. je pravo uganil, da se g. dr. Brejč za Kotulce zanima. To ni nič posebnega, saj je pred več leti neko nedeljo tudi privandal neki Kranjc v Kotljah, in hotel v oštariji pri Križani neki govor držati in Kotulce po svojem slabem vedenji podučiti, nakratko rečeno, v svojo črno bisago spraviti. Ta gospodič je rekla, da je redakter celovškega "S-Mira" in se močno žalostil, ko ni bil poslušalcev, da bi jih bil komandiral; prišel je z njim tudi neki učenec iz višje šole, ki je menda za profesorja študiral; ta se je imenoval dr. Kotnik. Obadva sta hotela naprednjake v Kotljah pohrustat in prvake v deveto nebo povzdigniti; pa to bi bilo zelo prav za nas v Kotljah, ker mi zelo v nebesa priti želim. Čakala sta in čakala, da je bila noč in ni bilo nikogar, razun nekih naprednih gostov. Ker pa koroški učitelji več vejo in znajo, kakor neki klerikalni redaktor, sta gg. učitelja Josef Pinter in Leopold Samonig njega o marsikateri zadeli podučila; ker se je delal g. redaktor zmožnejšega v več jezikih kakor omenjena učitelja, in tako tudi v italijanskem jeziku; ("aube!") pristopi Italijan Giovanni Fabbro, in se začenata pogovarjati: "A pisl wort'n, signore redakter, e, e, e, niente capisco italiano." Predno se je omenjeni redakter od te družbe ločil, je obečal še vsakemu poslati iz Celovca njegov časopis "S-Mir" in si je zapisal v svoj "Notitzbuch" imena pričojčih; a poslal "S-Mira" ni, givno si je mislil: med Kotelce "S-Mir" ne paše, ta je bolj za "črnuzlne". Ker je bilo že pozno v noči, se ta Kranjc s svojim pristašem zgubi, in od tistega časa v Kotljah Kranjcem ni! — Po ljudskem štetju imamo tuje, Italijane, Čehi, Nemci in tudi Hrvate, s katerimi se pa prav dobro zastopimo. G. Grafenauer je nekemu gospodu obljubil, da pride enkrat Kotulce obiskat; pa do zdaj ga še ni bilo; menda je pozivedel, da njegov somišljenc v Kotljah nič ni opravil. Kar se tiče vašega dopisa od 19. t. m. zavolje župana,

je resnica da je g. Razgoršek prav malo zmožen slovenske in celo nič nemške pisave; in se je pri posledni volitvi sam sebe za župana volil, misleč da ostane črna komanda v občini Kotljah; pa to ni tako, večinoma so občinski odborniki naprednjega mišljenja in on ima ravnat po postavi in po ukazu višje gospiske. Napravili so klerikalci tudi izobraževalno v bralno društvo; to društvo se je pa ponesrečilo, ker je premalo prvakov, ako ravno so g. župnik na prižnici oznanovali, kjer in kje se bo "igra" ("teater") izvršila. Izobraževali so se fanti in dekleta tudi gredo po poti v domu v noči, a tega mi ne vemo kako, ker je bila tema. Pri tem postopanju so se fanti in dekleta zavolje ljubosumnosti zasovražili in je postal iz tega "izobraženega" društva, le "sovražno društvo", od katerega pa dandanes ni več kaj slišati. K takim "teatrom" vabijo dandanes duhovniki ljubstvo!

Lažnik „S-Mir“ prinesel je iz občine Uggovlje v nesramni dopis, v katerem napada postajenačelnika ter nekega orožnika. Ta najlažnjevši listič na Božjem svetu laže zopet, da se je tam z nekim že vlečenim lozom "sleparilo". Res je, da se je pri zabavi neko staro srečko za šalo v dobrodelne namene "licitiralo". Sicer pa se bode "S-Mir" na to lumperijo pred sodnijo odgovorilo!

Iz Sv. Štefana pri Mallestigu se poroča, da postaja zopet sin fajmoštrove kuharice, znani prvaški zagrijenec Gastl, predren. Tako denuncira po "S-Miru" poštene može. Treba ga bode zopet enkrat za ušesa prijeti.

Iz spodnjega Ljubljala se poroča, da se je provizor Arnuš — prehladil in da ima zdaj hudi "straumen". Nekateri trdijo, da je začasa ljudskega štetja preveč okoli letal. Drugi zopet pravijo, da je vzrok bolezni tihaj jeza, kjer se je polovica prebivalcev k nemškemu občevalnemu jeziku izjavilo. Kjer nismo trdosrčni, želimo Arnuša, da kmalu okreva . . .

Brci! Učiteljsko društvo za Rožno dolino je izključilo prvaško zagrijenca učitelja Glačnika in Treula, kjer ne ponehata s protikoroško hujskarjo. Napredni učitelji s temo možicom nočejo skupaj sedeti. Prav tako!

Uradne dneve v Borovljah i. s. najmanje enkrat na mesec, je vpeljalo okrajno glavarstvo. Prebivalci, zlasti občinski predstojniki, so s tem zelo zadovoljni in gre glavarju zato vsa hvala!

Električno razsvetljavo so vpeljali v trgu Sachsenburg.

Utonil je v Vrbskem jezeru posestnik S. Diemling p. d. Smole iz Kota. Pokojnik je bil pridni delavec in zapušča vdovo ter več neprekrbljenih otrok.

Ogenj. V Rieblerjevem gozdu pri Sachsenburgu je nastal požar, ki so ga šele po daljšem delu omejili.

Nesreča. V Schussu prišel je 16 letni Engelbert Dreihar z roko v mašino za rezanje krme, ki mu je roko popolnoma odrezala.

Roparski umor? V Celovcu so zaprli huzarja Lorincz in njegovega brata Johana. Dolži se ju, da sta izvršila pred leti na Ogrskem neki roparski umor.

Zaprli so v Beljaku fanta Jožeta Pasarič iz Kranjske, ki je svojim starišem 2400 K ukral in šel potem po svetu. Hotel je bržkone tudi v Ameriko, kjer še ni vojaščine odslužil.

Pod klič dali so v Ebersteinu nekega učenca, kjer se je hudo zaregil nad neko 12 letno deklico.

Tatvine in sleparije. V Beljaku je neki neznanec v hotelu Mosser napravil večjo ceho in natihamo odpotoval, brez da bi plačal. V hotelu "Post" pa je nekdo vlamil in ukral za 180 K obleke.

Roparski napad. Pri sv. Radegundu sta dva roparja napadla kmeta Ogradnika. Ali ta ju je zmetal s krepkimi pestnimi po tleh in je zbežal.

Nevarni tatovi. V Celovcu sta dva znana zločinci hotela v gostilno "Krebs" vlamiti. Ko ju je osobje opazilo, sta zbežala in na zasledovalce streljala.

Po svetu.

Pred leve vreči in raztrgati je dal marokanski sultan Mulaj Hafid dvoje svojih žen; ti dve ženski sta mu nekaj pokradli.

Grozni čin. V blaznosti je v Gradcu inženjeva žena Likawetz umorila z nožem svoja dva nežna otročica in potem še sama sebe. Vsi trije so mrtvi.

telji čez 6%) naraslo. V teh številkah pa vojaki niso vabi. Umrla je 13. februarja v Stermecu (občina Pobrežje pri Ptuju) gospa Marija Kukovec po kratki težki bolezni v 52-letu svoje starosti. Pokojnica bila je splošno priljubljena in naravnost vzorna mati ter gospodinja. Dokaz temu tudi nepričakovano velika udeležba pri pogrebu. Pokojnica zapušča poleg žaljučega soprega, vlega našega somišljencu g. Antona Kukovec, 3 hčerke in 1 malega sinčka. Zaostalom naše prisrčno sožalje. Vrli pokojnici pa bodi zemljica lahka!

Za častnega člana imenovalo je kmetijsko društvo v Rotvajnu vinogradniškega ravnatelja g. Zweifler. Čestitamo zasluzenemu možu! **Predavanje o agrarskih operacijah.** Gospod kr. krajni komesar za agr. op. Sima-Gall iz Celja predava dne 26. t. m. (nedelja) ob 10. uri dop. v kmetijski podružnici v Slovenski Bistrici (Hotel "Austria") in dne 27. t. m. (pondeljek) /11. uri dop. ter ob 2. uri pop. v podružnici v Konjicah (Sutterjeva gostilna) o "Novih agrarskih zakonih ter o agrarskem postopanju na Štajerskem"; prvi dve predavanji se vršite v slovenskem, zadnje v nemškem jeziku. Udej kmetijskega društva kakor tudi vse, ki se zanimajo za ta predmet, so uljudno vabljeni.

Požar. Pogorelo je gospodarsko poslopje kmeta Cimpermana v Polzeli. Požarniki so preprečili, da bi se ogenj razširil. Škode je za 1600 K.

S sekiro udaril se je v nogo delavec Jožef Tonin v Borovljah, ko je drva sekal. Ranil se je težko.

Cesar je pomilostil na smrt obsojena morilca Alojza Kranjc v Franci. Šori iz sv. Lovrenca sl. g. Zdaj sta obsojena: Šori na domovino, Kranjc pa na 20 letno težko ječo.

Človeško okostje so našli pri kopanju v goricah v Gradišbergu pri Mariboru. Govori se, da so te kosti pred leti umorjenega človeka. Oblast zasleduje stvar.

V trebuh z nožem sunil je v Rečju delavec Postražin tovarša Franca Aras. Zadnji je smrtno nevarno ranjen. Čas bi bil, da se v Rečju ustavlja: Neki novi žandarmerijska postaja.

Tatvina. Posestnici Rozi Bresch v Šoštanju ukradeli je neznanec iz stanovanja 1600 K.

Taščo ubil? Poroča se, da je bila pri Zavrču posestnica Marija Bertič od moža njene lastne hčerke tako tepeana, da je čez par dni umrla. Oblast je pričela preiskavo.

Pazite na deco! V sv. Petru v Sav. dolini igrali so se otroci posestnice Marije Rojnik pri peči. I letni otrok je prišel preblizo, obleka se je vnela in otrok je dobil tako hude opeklime, da je čez dve uri umrl.

Mladi tatovi. V Mariboru so čevljarski učenci Johan Pulko, Franc Petek in Franc Škofic kradli kot srake. Dolgorsteže so dali pot klič.

Od kje? Pri kopanju v Lederergasse v Mariboru so našli človeško okostje. Ne ve se, ali je to od kakega zločina, ali pa izza časa vojske Zadnjih ednakih.

Vlom. V konjiški okolici je neznanec vlamil v trafiko g. Marije Mazere, ko je bila ta v cerkvi. Pekradel je precej.

Sladka ženka. Na Bregu pri Celju se je vlegel Anton Serak na železniško progo, kjer ga je žena vedno preteplavala. Ali žena je prišla tja in ga vrgla čez gric, tako da je hudo poškodovan. Ali Serak nima hlač?

Nogo zmčukalo je v jami v Trbovljah rušarji Franc Godec. Težko ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

Občeta pretepel je v Ptiju čevljarski Kozoderc, kjer ga je ta zaradi pijačevanja okregal.

Porotno sodišče v Celju obsodilo je rudarja Jakoba Blažič iz Trbovelj na pet let težke, pojstvene ječe. Blažič je v prepriču svojega tovariša Jakoba Kovača z nožem sunil, tako da je bil ta takoj mrtev. — Vžitkarica Ana Babič iz Zagaja pri Kozjem je bila obdolžena, da je navorila nekega postopača, da naj ta njenega moža ubije in hišo zažge. Ana Babič je seveda tajila. Ker jo je le 7 porotnikov krivim smatralo, bila je oproščena. — Jaka Kosec napadel je na cesti iz sv. Rupreta v Laški trg posestnika Zapuščel in ga hotel oropati. Komaj se je posestniku posrečilo zbežati. Kosec je bil zaradi ropa obsojen na 5 let težke ječe. —

Nekaj nankov za kmeta.

(Spisal ekonom Jakob Waupotič-Hardeck).

(4. nadaljevanje in konec).

Sadjereja.

Sadjereja je za kmeta tudi ena važna panoga, ker mu tudi lepega dobička prinese ako se pravilno peča žno. Največ napak naredi se navadno pri sajenju sadnega dreva; s preglobokim sajenjem, nepravilnimi jamami itd. V naplavljeni, globokorodni zemlji ni treba velike jame, v pustej ilovnatnej zemlji pa moraš že večjo jamo narediti. Kar se tiče velikosti jame, glej bolje na širokost kot na globoko. Drevo vsadi tako, da pridejo zgornje korenine ravno nad površino zemljišča. Pregloboko sajenje povzroči, da pridejo korenine preveč v mrtvo trdo zemljo, nakar drevo prične hirati in tudi se potem mah na njem zaplodi. Drevo tako potem naprej hira in ostane sploh nerodovitno. Pregosto saditi se tudi ne priporoča, ker vsako drevo, ako se hoče da prinese obilo sada, mora imeti popolno prostor, da ima pristop do njega zrak in solnce. Drevo tudi primerno obrezuj in mu gnoji. Skrbi tudi, da nasadiš dobre in žahntne sorte. Ko na jesen sadje spravlja ne klati in ne ločasti s prekljami (drogi) po drevu, ker veliko si škoduješ s tem, da mu nežne veje poklatiš, katere bi ti prihodnja leta dosti sadja prinesle. Tudi ima sadno dreve dosti sovražnikov in škodljivcev, katere treba pridno zatirati in uničevati.

Gozdarstvo.

Kar se tiče gozdarstva, bi omenil, da se na gozdarstvo pri naših kmetih zelo premalo gleda, ne glede na to, da je lesa čedanje manj in zategadelj tudi vedno dražji postaja. Navadno se gozd samo poseka in se potem pravi: »Narava bo že za to sama poskrbela, da bo zopet novi les zrastel.« To pa ni tako. Sploh in povsod ne more narava delati brez človeške pomoči, nameč v korist človeku! Nekateri poskvarajo na ta način: Tukaj se poseka eno drevo in zopet tam nazmes eno, nakar s tem gozd počasi čisto zredči; da bi kako mlado drevo zmes zraslo ni mogoče; tudi če kje raste mu ni mogoče uspevati, ker ga ostalo večje dreve zaduši. N. pr. en posestnik ima pet oralov gozda in on sekaj na preje omenjeni način, on toraj pride do cilja, da ima nazadnje pet oralov skoraj čisto praznega zemljišča. In ta mladoles, ki bode se komaj sedaj počeli tukaj po časi razvijati, bode minulo dosti let prej, ko bo zopet za podirati. Priporočam toraj, da se v gozdu posekava od kraja, to je za eno leto se vzame prostor tako velik, kako velik je v to potreben in drevje se na tem prostoru poseka do sleshernega dreva, potem drugo leto zopet dalje in tako naprej. Potem ko celi gozd na ta način posekaš, boš imel že tam, kjer si prvo leto pričel že zopet drevje za podirati, da potem naprej vedno imas ti in oziroma tudi tvoji potomci zadostno drv. Jaz mislim, da boš se toraj rajaš za ta način odloči. Moraš pa paziti, če ti narava morebiti iz več mogočih razlogov ni v stanu mladolesa zaploditi, tedaj imej skrb, da ga sam zasadиш in potem bo narava že dalje poskrbela, da bo daje rastel. Mlada gozdna drevsca vsake vrste dobija pa, aki jih sam nimaš, pri državnih gozdničnih drevniscih brezplačno, ako tozadovno prošnjo na omenjene zavode vložiš. Kadar mladoles počne rasti, moraš trnje in grmičjem obrazstena tako, da še skozi iti ne moreš, da toraj na vsak način ni mogoče, da bi tukaj se kaka koristna gozdna rastlina mogla razviti, ker akoravno se slučajno zaplodi, je vendar zopet takoj zadušena. Toraj preč s trnjem, ki pa ga je težko čisto uničiti, ker zopet iz korenja poganja; najbolje ga je s korenjem vred izruvati. Opomnil bi še nekaj. Nekateri gospodarji imajo na pr. dobre in več gozdov da še iz zaniknosti ne iztrebijo iz njih zastarelega in suhega drevja. To povzroči, da se plodijo tem suhem naprhelem dreju vsakovrstni škodljiviči gozdnega drevja, katerih je zelo veliko, kakor n. pr. borov rilčar, borov in smrekov zalognik, brestov likar itd. Tako suho drevje je takoreč prav ščit za te škodljive, da se tem laže pomnožujejo in zelo veliko škodo na gozdih napravijo. Sicer je po postavi prepovedano tako suho drevje v gozdu puščati, kakor tudi šibje dolgo v gozdu ležati pustiti, ali žalibog se ta postava vse premalo izpoljuje. Vsaki umen gospodar bo gotovo storil, kar mu gledè tega postava veleva, ker s tem koristil bo največ sebi in potem tudi celej občini. Dosti je takih, ki ne upoštevajo čisto nič prej omenjeno zadevo, njim je vse eno naj jim strohni lesa kolikor hoče; če pa bi slučajno morebiti prišel kaki pomoči potreben ubožec in si pobral kako spodaj ležajo strohno vejo, potem bo komaj on pričel godrnjati in razgrajati in še ga celo dal zapreti. Ne zatiraj siromaka, ake to poprosi, pusti naj si pobere šibo, katero tebi ni treba pobrati, ker imas boljših drv dovolj in ker ti to šibje vendar strohni in razpade. Premisl, da njemu ni mogoče svurok jesti in da se v zimskem času tudi rad ogreje pri topnej peti. Sicer obsodim pa take predzne »ubožce«, ki morebiti veje z drevja lomijo, že nasekana dروا kradjejo ali še celo mlado drevje podzgavajo; taki slišijo pa brez usmiljenja na vsak način v luknjo. K koncu omenil bi še nekaj glede slabih cest. Posebno po gozdih, vinogradih in tudi poljske ceste so včasih v taku slabem stanju, da skoraj ni mogoče voziti po njih, in kako težko človek gleda tu in tam kakega voznika, ki je bujši od konjederca, da lomasti neusmiljen po biciem po živini in če to ne pomaga še načadnje parkrat z bičnjakom mahne po njem, a uboga živinče pa vendar zavoljo prevelikega blata in teže ne more naprej. Taki neusmiljeni pretepač zasluži, da bi njega zapregel in ga potem s korbačom pošteno namatli. Če te pri mučenju živine postava zasači, zapadeš kazni! Da vam ne bo potrebno živine mučiti, vplivajte na merodajnem mestu pri občinah, da se ceste dajo popraviti; kjer pa obstojijo takojmeno-

vane poljske ceste, katere so določeno samo za le nekatere posestnike, pa dotedi skupaj in si je popravite ali dajte popraviti, ker gotovo boljše kaže ceste popraviti, kakor pa živino in še zraven tudi sebe mučiti. Imej do živine usmiljenje in ne nakladaj ni nikdar več, nego premore peljati. Sedaj predragi mi čitatelj hočem svoj spis dokončati, sicer bi se dalo še mnogo in mnogo povedati ako bi se hotelo te predmete bolj natančne razpravljati, jaz storil sem to tukaj le samo površno. Mislim in upam, da mi boš oprostil, če se slučajno morebiti katera omenjena napaka tudi tebe tiče, da boš jo tem prej ko mogoče opustil in se tem vestneje ti podnega nasveta oprijel. Pomni: »Da tisti je tvoj najboljši prijatelj, kateri ti vroče napake razodene, da jih lahko opustiš in se jih v prihodnjem varuješ; a tisti pa, ki te hvali, se ti hlini in prilzuje, je pa tvoj najhujši sovražnik.«

Rothschild †.

Kakor smo že zadnjič poročali, umrl je na Dunaju šef bančne hiše baron Albert Rothschild. Pokojnik je spadal med največje bogatine na svetu in je zapustil velikansko premoženje. Mnogo denarja je izdal tudi v

Baron Albert Rothschild †

dobrodelen in znanstvene namene. Seveda je bil Rothschild zagriženi Jud. Vkljub temu pa se je tudi katoliška duhovščina udeležila njegovega pogreba. Kjer je mnogo denarja, tam si postaneta judovski in krčanski mogotec ednaka . . .

Loterijske številke.

Gradec, dne 1. marca: 44, 75, 49, 29, 3.
Trst, dne 11. februarja: 27, 58, 34, 13, 1.

Juha iz možgan. 4 Maggieve kocke za govejo juho se razpusti v 1 litru vrele vode. Fino sesekano polovico telecij ali govejij ali pa cele svinjine možgane se pridelá s putrom in sesekanim zelenim peteršilom, zribaj nekaj limoninov olubkov poleg potrebe 1 veliko zlico moke čez zresta vse nalakho, polje s pripravljeno Maggijevo juho in pusti vse dobro skuhati. Potem se pasira juho čez restane kocke iz žemelji in jo da takoj na mizo.

Premočna odvajjalna sredstva so skodljiva. Rabiti se vsled tega milo odvajjalno sredstvo, ki nima neprijetnih postanskih posledic in tudi ne vznemiri prebabjanja. To je d. Rosa balzam za zaledec iz apoteke B. Fragner, c. k. dvorni lekar in Pragi. Dobi se tudi v tukajšnjih apotekah. (Glej inzerat).

Gotovo govejo juho

najboljšega okusa dajo

MAGGI jeve kocke

a 5 h

Pazi naj se natanko na ime MAGGI in varstveno znamko križeva zvezda. Druge kocke niso MAGGIJEVE.

Prav lepi beli

oves za sem e,

star in nova forma, potem grahovo, deteljno seme, se dobi pri

Adolfu Rechnitzer, Ptuj,
poleg železnice.

4 tedne na ogled in izkušnjo razpošiljam n kolesa znamka »Bohema«. Posamezni deli reparatione najceneje. Komodni plačilni pog. II. ceniki zastonj in franko. Fr. Dušek, fab. koles, Opočno št. 103 n. drž. žel. (Češko).

Malo posestvo,

20 minut od Maribora na Fraustaudenski št. 204, obstoječe iz zidane z opeko krite gospodarsko poslopje, klet, 2 vrta za zelenjvodnjak, njiva, velike brajde, in posebej še lepi njivi, se takoj prodaja; cena se izvede lastniku Matija Kuresch, Fraustaudenska št. 204, pri Mariboru.

V življenju nikdar ve Veliko presenečenje!

600 k. za le K 4—.

Ena krasna pozlač. 36 urna prec. anker-ura z verizico, greko, se garanira 3 leta, 1 moderna zdiana kravata za gospo naj, žepni robci, 1 prstan za gospode z imenom, 1 spic za cigare z bernsteinom, 1 eleg. broša za dame vost), 1 krasno žepno zrcalo za toaleto, 1 denarnica iz usnje žepni nož, 1 par gumbov za mansete, 3 prsne gume, vse do zlato s patent-zatvorom, 1 nežni album za slike, obsegajo 36 lepih slik sveta, 5 jek-predmetov, veliko veselja za mlad stare, 1 koristni »Briefteller«, 20 predmetov za korespondenco 500 k. div. predmetov. V hiši neobhodno potrebljivo. Vas je uro, ki je že sama denar vredna, košta samo K 4—. Na Dunajska hiša blaga F. Windisch, Krakova No. P VIII. NB. Edopade, denar nazaj.

Zajamčeni uspeh

Dr. A. Rix
krema za prsa

neškodljivo, se rabi zunaj, trajni uspeh
Lepa prsa, polne, krepke forme trupla za starost

136 v kratkem času.

Poizkusna doza K 3—, velika doza K 8—.

Neprijetne lasi

v obrazu odpravi tekom 5 minut dr. A. Rix Haarenferner

rantirano neškodljivo, cena K 4—.

Kem. laborat. V. Rix Dunaj, IX., Berggasse 17/L.

Razpošilja diskretno po povzetju.

Po zelo znižanih cenah!
Ivan Berna

v Celju, Herrengasse štev. 6

priporoča svojo bogato zalogo obaval za pomladansko let zimsko sezijo, vse vrste moških, damskih in otroških čevljega in tujega izdelkov. Gumi za pete, vrvice, zapone, vedno večji izberi. Priporočam tudi specialistom prave gorske in čevlje. Izdeluje se po meri v lastni delavnici, sprejemajo se popravila. Postrežba točna, cene solidne. Zunanja narodila povzetju.

Svetovno mojsterstvo v industrijskih vendar pridobljeno!

Prevzetje edine razprodaje me spravi v po za le K 4-90 offerati elegantno, ekstra p. amerik. 14 kar. zlato-duble Švic. žepno ura ina dobro idote 50 urno Anker-kolezje prem znamke »Speciosa« in je na električni poli v vnm zlatom prevlečena Garancija za pred 4 leta.

1 k. K 4-90
2 k. K 9-90

Vsaki ura doda se fino počlanjeno verizico na Brez rizike, ker izmenjava dovoljena, ev. nazaj. — Pošije po povzetju

E. HOLZER, Krakova, Stradom 18/21

Najcenejše domače orodje sveta 1 Gozdna in lovska puška.

Wendel-infanterijske puške prenarejajo zelo praktično sestavljene in Lancast. patrone dlanfa kaliber 28 samo 14/30 patronov poleg 6 kron. Te cene puške se razveselijo pri sebeni priljubljenosti, streljajo izborno. Vsak dan prihaja p. 128 njevanja. Naročite takoj pri Friedrich Ogris, puškar, Sv. Marijeta v Rožni dolini

Ta inserat

ima zanimanje za vsacega izobraženega človeka in i Vi **morate** vedeti, ako držite kaj na higijeno trupla, da je v Vaši hši zanesljivo desinfekcijsko sredstvo neobhodno potrebno. Boleznik (kakor šarlah, titus, kolera, koze, ošpice itd.), rane, nalezljive bolezni, opeklne, se najdejo dostikrat. Za desinfekcijo na bolnikov postelji, za antisepčne obvezne ran, oteklin, bul, za irigacijo dam in za preprečenje nalezljivosti, za stalno rabo pri vsaki vrsti desinfekcije, za odstranjenje duha, je najbolj primeren **znanstveno** opetovan preizkušeni in po celiem svetu znani, kot **najboljše** desinfekcijsko sredstvo sedanjosti priznani

LYSOFORM.

Ker vpliva hitro in gotovo, ker se zamore brez škode od vsakogar rabiti, ker diši **prijetno** aromatično, ker **ne škoduje** koži kakor druga desinfekcijska sredstva, ker je pa tudi **jako ceno**, priporočajo to sredstvo večidel zdravniki in se rabi radevожно v vsaki hiši. V **originalnih steklenicah** (zeleno steklo). Z navodilom za rabo se dobi za **80 vinarjev** ena steklenica à **100 gramov** v vseh **apotekah in drožerijah** monarhije. Napravite poiskus!

Zapomnite, da »Lysiform« slabih duh in znoj takoj in gotovo odstrani!

Novo! Izvrstno desinfekcijsko sredstvo za vsako dnevno rabo za usta in zobe je aromatično in fino disčeči

v steklenicah à **K 1:60**. Konzervira zobe, daje ustam prijetni okus in odstrani hitro ter zanesljivo slabu duh izust.

Podobno, od znamenitega zdravnika spisano knjižico o »**zdravju in desinfekciji**« dobite po kemiku **Hubmann, Dunaj XX, Petraschgasse 4**, znanstvenem referentu Lysoform-tovaren, takoj zastonj in franko, ako ponjo pišete.

Gospodom zdravnikom vzorce in literaturo vsak čas zastonj in franko?

5000 kron zaslужka

plačam tistem, ki dokaže, da moja čudežna kolekcija

800 kosov za le 6 kron

ni priložnostni nakup in sicer: 1 prava svic. zist. Rokopat pat. žepna ura gre načrti in regul. s pismeno 3 letno fabrično garancijo, 1 amerik. zlato-dublje pancer-veržica, 2 amer. zlato-dublje prstanata (za gospoda in doma), 1 ang. pozlačena garnitura, ki obstoji iz gumb za manšete, ovratnik in prsa; 1 amerik. žepni nož 5 delov, 1 eleg. žid. kravata, barva in mušter na željo, najnoviješi facon, 1 krasna igla za kravato s simili-briljantom, 1 nezna broša za dame, zadnjina novost, 1 kor. garnitura za toaleto na potovanju, 1 eleg. pristaň denarnica iz usnja, 1 par amerik. batonov z imit. biseri, 1 pat. ang. barometer za vreme, 1 album za salom s 36 umet. in razgled. sveta, 1 krasni kolj za vrat ali za lase s prisnimi originalskimi biseri, 5 indijskih vragov-prorokov, zavaba vsake družine in še 550 raznih predmetov, ki so v vsaki hiši koristni in neobhodno potrebni, gratis. Vse skupaj z eleg. zist. Rokopat pat. žepno uro, ki je sama dvojno sveto vredna, košta samo **6 kron**. Dobi se po povzetju ali naprej kasa (prejme se tudi znamke). A. Gell razpoljalna hiša Krakova št. 430. NB. Pri narocih dveh paketov dobi se zastonj 1 prima-angl. britev ali 6 najti platnenih žepnih robov. Za kar se dopada, denar brez zamude nazaj, torej vsaka rizika izključena. 166

Ali si se že na

„Štajerca“

naročil? Ako ne, storil to takoj!

8 dni za poizkus!

50 polovnjakov zavrnega

vina

iz lastnih goric, belega

in redcega l. 1910 odda

Ussar, Gradec,

Burgring 16. 139

zravn. dobi Garancija 3 leta,

da gre dobro. Naroc la na Joh.

Weiner, Dunaj, XII/1, Bösch-

str 217. 60

Štelža in novi pudel

za trgovino se takoj prodra. — Več pove upravnistvo „Šta-

jerca“. 144

Učenec

z dobrimi šolskimi spričevali in znanjem nemščine ter slovenščine se sprejme pri Antonu Jaklin, trgovcu z lesom in mešanim blagom, Vitanj (Weißenstein). 145

Treznji, zanesljivi konjski blapeč, obenem prevajalec kruha, zmogen ob teh deželnih jezikov, se takoj sprejme pri Joh. Bohm, umetni mlini in pekarji, Frauheim. 162

Pekovski učenec

se izčrpa veliko parno peka-

rijo, več pove

„Štajerc“. 159

Zasluzek !! 799

2-4 K na dan in stalno skozi prevezje lahke strikarije doma. Edino moja mašina za hitro strikanje „Patenthebel“ ima izkušene jeklene dele, strika zaneslj. nogavice, modne in športne izdelke. Predn nepotrebno. Podaj zastonj. Oddaljenost nič ne stori. Troški mal. Pism. garanc. trajne službe. Neodvisna eksistenza. Prospekt zastonj. Podjetje za pospeševanje domačega dela, trg. sodn. protokol. Karl Wolf, Dunaj, Marijhilf, Nelkengass 1/06.

Kupite nič drugač proti

Kašelj

hriposti, katarhu, zalsljivosti, krčnemu in oslovskemu kašlu kaškor fino okne

Kaiser' jeve

prsné karamele

s „tremi smrekami“

not. potr. sprič. zdr. in privatnih jamči gotovi uspeh. Zavoj 20 in 40 vinarjev. Doga 60 vinarjev. Dobi se pri H. Melitor apoteke v Ptuju, Ig. Bebrbalk, apoteke v Ptuju, Kari Herrmann, Laški trg, A. Elsbacher, Laški trg, A. Plunger, apoteke, Podčetrtek. 886

Pozor!

50.000 parov čevljev! 4 pari čevljev samo K 7-50. Zaradi ustavljenja plačil raznih večjih fabrik se mi je naročilo, prodati večje število čevljev globoko pod izdel. ceno. Prodajam torej vsakomur 2 para moških in 2 para ženskih čevljev, usnje, ruj. ali črno, galos. Kamen-bezac, močno obkovana usnjata ita, veleleg. najnov. fakcija, velikost po st. Vs. 4 pari kostajo le K 7-50. Poslje po povzetju C. Grüner, eksport čevljev, Krakov st. 206. Zmenjava dovoljena ali denar nazar. 172

pekovska učenca

se takoj sprejmeta pri L. več, pekarja v zgornji Poljskavi; (dobi 6 K na mesec plačila), katere se hčeta učiti; prideim sam ponje 7. marca predpoldan k g. Brenčiču v gostinstvo. 174

Zidana hiša, z opko krita skupno s kovačnicu, na dobrém kraju, se počeni prodra. Več pove upravnistvo „štajerca“, 181

20 kron vsaki dan in več, potom prevezja prijetnega zastopnika, tudi kot postranski zasluzek. Zahajevanje prošket s H. Schwarz, Dunaj, II/1, Am Tabor 2. 165

Pridni pekovski učenec z 6 krom mesečne plače se takoj sprejme. Več se izpije pri Jos. Žunko v Selinci ob Dravi.

Razglas.

Hranilnica (sparkasa) mestne občine Brežice na Savi

prevzame in obrestuje hranilne vloge z

4 1/4 % od vložilnega dneva do dneva dvignenja,

dovoli posojila na realitete, na občine, krajne šolske skladbe in ednake korporacije proti 5 1/4 %, eskomptira menice (Wechsel), vložene na borzi notirane vrednostne efekte, obremeniti tudi vrednostne papirje ter v kurzu se nahajajoči zlati in srebrni denar.

Ta sparkasa

stoji, kakor vse na n. v. regulativu z dne 2. septembra 1842 sestavljene sparkase pod oblastvenim nadzorstvom in kontrolo, daje javni račun; za hranilne vloge ne jamči samo izdatni rezervni sklad, marveč tudi mestna občina Brežice z vsem svojim premoženjem in dohodkom.

= Pojasnila vsakomur daje na željo pisarniško osobje =

